

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 501

QUẢ BÁO CỦA TỰ TƯ TỰ LỢI

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con đã ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng thứ Năm ngày 22/04/2021.

Tâm tự tư tự lợi của chúng ta rất vi tế, càng lúc càng lớn vì chúng ta không tin Phật. Nhà Phật dạy: “Nhất ẩm nhất trác, mạc phi tiền định”.

Hòa thượng nói: “Chúng sanh ngày nay thích nghe gạt, không thích nghe khuyên”.

Chúng ta sai phạm đủ 16 chữ: Tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn. Khi chúng ta nghe giảng Phật pháp với mong muốn để sửa chính bản thân mình thì nghe mà cảm thấy vui. Khi chúng ta nghe giảng Phật pháp mà không sửa đổi bản thân thì nghe mà không có niềm vui, thậm chí cảm thấy hình như Thầy đang mắng mình, rồi không lên nghe giảng nữa. Như vậy thì thật đáng tiếc!

Thầy khẳng định:

- 1. Thầy không khuếch trương tôn giáo.**
- 2. Thầy không mở Zoom để lôi kéo tín đồ. Giáo dục của Phật là giáo dục đời sống. Chúng ta học thường thức, đây là môn học đời sống. Trước đây, khi giảng hơn 200 đề tài, Thầy ngồi một cách nghiêm túc để học một mình, chia sẻ với chúng sanh các pháp giới trước camera. Sau đó có người xin Thầy mở Zoom để nhiều người cùng học, cùng có được lợi ích. Nhưng có người nghe xong cảm thấy là bị mắng rồi họ rời khỏi lớp học và ôm lòng oán hận. Như vậy rất tội nghiệp!**

Giáo học của Phật pháp là giáo dục đời sống, giúp chúng ta hiểu rõ mối quan hệ giữa người với người, giữa người với thiên địa quỷ thần, giữa người với thiên nhiên. Đây là môn học trí tuệ. Đôi khi lời Phật nói người ta không hiểu mà chỉ hiểu lời Chúa nói. Đôi khi lời Chúa nói người ta không hiểu mà chỉ hiểu lời A La nói. Đây là duyên.

Nhà Phật nói: **“Chúng sanh càng cường, nan hóa”.** Mỗi chúng ta đều như vậy.

Thầy có một học trò đi xuất gia. Ông ấy là người Hoa. Ông ấy hỏi:

- Thầy đang làm gì?
- Tôi đang học tập “Đệ Tử Quy”.
- “Đệ Tử Quy” là gì?
- Ông mất gốc rồi!
- Thật vậy sao?
- Ông không được dạy văn hóa truyền thống của Tổ tiên. Đây chính là mất gốc.
- Ô, đúng vậy!

Bác Hồ nói:

“Dân ta phải biết sử ta

Cho tường gốc tích nước nhà Việt Nam”.

Chúng ta học tập là để tu sửa chính mình. Đây là công cuộc gian nan. Người ta trèo non lội suối, giải nắng dầm sương nhưng không khó khăn bằng tu sửa tập khí của chính mình.

Nhà Phật nói: **“Chiến thắng 3 quân chưa phải là chiến thắng vẻ vang. Chiến thắng chính mình mới là chiến thắng vẻ vang”**. Chúng ta có thể chiến thắng người khác nhưng lại hoàn toàn thất bại với chính mình. Chúng ta đặt chuông đồng hồ để dậy sớm vào buổi sáng nhưng không thể dậy sớm vì muốn ngủ thêm. Chiến thắng chính mình là một chiến trường mà chúng ta phải chiến đấu từng giây từng phút.

Bài học hôm nay Hòa thượng muốn nhắc chúng ta quả báo của tự tư tự lợi. Chúng ta đã quen với việc cho đi, quen với việc quan tâm đến người khác nhưng có nhiều người cảm thấy khó khăn khi cho người khác, khi quan tâm đến người khác. Họ vô cảm, họ chưa bao giờ biết cho đi, chưa bao giờ biết quan tâm đến người khác, chỉ biết tự tư tự lợi.

Hòa thượng nói: **“Ta già đi trong từng khoảnh khắc ngắn nhất. Phật Bồ Tát biết rõ điều này. Các Ngài khởi tâm động niệm đều tích lũy công đức, tích lũy phước báu, luôn nghĩ cho người khác, không ngừng cải đổi chính mình, không ngừng lợi ích chúng sanh. Các Ngài chân thật hi sinh phụng hiến, tích lũy công đức, thành tựu chính mình, thành tựu quả Bồ Đề, hồi phục và thành tựu bản năng chân thật của chính mình để phổ độ cứu giúp chúng sanh mê hoặc điên đảo. Việc làm này ý nghĩa và giá trị biết bao!”**.

Đây là mục đích của học Phật. Chúng ta học Phật không phải là để được phù hộ độ trì. Chúng ta quên mất một đạo lý đơn giản: **“Người phước nhất định ở đất phước”**. Chúng ta vì mọi người phục vụ, vì mọi người tạo phước. Chúng ta không cần cầu xin để được Phật Bồ Tát ban phước, phù hộ. Phật Bồ Tát không làm việc ban phước, phù hộ. Chúng ta học Phật là để làm như Phật, để hồi phục và thành tựu năng lực cứu giúp chúng sanh.

Chúng ta phải hết sức cẩn thận trong việc làm hàng ngày của chúng ta, từ việc gần đến việc xa. Phật Bồ Tát chu đáo từ những chi tiết nhỏ. **“Bồ Tát sợ nhân, chúng sanh sợ quỷ”**. Bồ Tát làm việc gì cũng lo nghĩ xem việc đó có khiến người khác phiền lòng hay không. Chúng ta thì không như vậy.

Hòa thượng nói: **“Phàm phu không hiểu rõ đạo lý chân tướng sự thật này cho nên khởi tâm động niệm đều là tạo tội. Vì sao mà tạo tội? Vì mỗi niệm đều là chính mình, đều là tự tư tự lợi, tổn người hại mình. Ý niệm này chướng ngại cho sự tu tập của chính mình, chướng ngại chính mình vãng sanh. Bạn mỗi niệm đều vì chính mình, đều là tự tư tự lợi, tổn người hại mình thì tất cả những việc làm của bạn chỉ là tạo nghiệp. Cho dù một ngày bạn niệm mười vạn câu Phật hiệu thì cũng không có thành tựu gì, công phu không có lực, không thể vãng sanh bởi vì bạn dùng tâm tự tư tự lợi để niệm Phật. Nhiều nhất chỉ là ở trong nhà Phật, bạn gieo được một chút si phước mà thôi”**.

Bởi vì bạn chưa đoạn tham sân si mạn mà tạo phước thì đó là si phước. Bạn hưởng phước ở trong 6 cõi. Trong Lục Đạo có Trời, Người, Địa Ngục, Ngạ Quỷ, Súc Sanh, A Tu La. Tạo được một chút si phước thì vẫn đi vào địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh.

Bác Hồ nói: **“Chí công vô tư”**. Thầy Thái nói: **“Thành ý chánh tâm”**.

Chúng ta làm mà trong tâm vẫn còn tham, sân, si, mạn. **“Mạn”** là cái **“ta”**. Cái **“ta”** rất phiền phức. Khổng Tử nói: **“Ta có mối lo lớn vì ta có thân người”**. Chúng ta nếu được tiếp nhận lời giáo huấn của Phật Bồ Tát, Thánh Hiền thì chúng ta đem thân này để thuận tạo nghiệp thiện.

Si phước

Thanh phước

Ác nghiệp không tạo thì tạo thiện nghiệp.

Chúng ta làm việc thiện mà vui khi được khen, buồn khi không có ai khen. Như vậy là xong rồi! Chúng ta muốn biết mình là ai, mình có phải là phàm phu hay không thì không cần hỏi ai, rất dễ nhận biết chính mình là ai.

Có người hỏi Hòa thượng: **“Thưa Hòa thượng, con có thể vãng sanh hay không?”**

Hòa thượng trả lời: **“Mình tự biết rõ, mình không cần hỏi ai, mình xem mình có đủ tư cách để về Tây Phương Cực Lạc hay không”**.

Trong bài học hôm nay, chúng ta cần nhớ 2 ý mà Hòa thượng dạy:

1. Phàm phu không hiểu rõ chân tướng sự thật, tự tư tự lợi, chỉ cung phụng thân tứ đại giả tạo này, đến lúc già chết cũng không mang theo được thứ gì. Phật Bồ Tát hiểu rõ chân tướng sự thật. Các Ngài dùng phước đức trí tuệ viên mãn để cứu giúp chúng sanh.
2. Ta làm rất nhiều việc thiện, ta tưởng rằng mình có rất nhiều phước báu. Nhưng trong tâm ta vẫn tham sân si mạn, tự tư tự lợi thì những việc làm đó không phải là thanh phước mà là si phước, khiến chúng ta sanh tử luân hồi. Ngay trong đời này, chỉ vì hư danh mà làm thì chúng ta không thoải mái, không tự tại. Bác Hồ dạy chúng ta “*chí công vô tư*”, không cần người khác biết đến. Hòa thượng dạy “*Việc tốt cần làm nên làm không công không đức*”. Chúng ta không làm vì công đức nhưng tự nhiên vẫn có công đức.

Mỗi người học Phật chúng ta cần suy nghĩ lại. Muốn mở hầu bao của mình thì phải mở tâm trước, sau đó mới mở hầu bao. Nếu không như vậy thì khi chúng ta mở hầu bao, sau đó thôi tâm, đòi lại chúng sanh thì chúng sanh họ không có tiền đâu mà trả. Chúng ta phải thật sự phát tâm làm, vô tư mà làm. Xét cho kỹ, chúng ta rất khó vượt qua tự tư tự lợi. Chúng ta phát tâm vô tư trong nhiều năm, nhưng khi gặp một chút khó khăn thì chúng ta chạnh lòng, hối tiếc. Người tu thì đương nhiên làm việc tốt bởi vì họ là người tốt. Người xấu họ không được tiếp nhận giáo dục, không có tấm gương để học theo.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!